

си Синодина да привлече гражданитѣ на византийска страна, но и самитѣ погранични на България византийски провинции, както пише Григорасъ. Това се вижда пакъ отъ послѣдния, дѣто Александръ, слѣдъ като подчинилъ подбалканскитѣ крѣпости-градчета (τὸν Αἰῶνον πολυχύων), стига дори до Одринъ (ἄχρις Ὁρεστιάδος) и направи голѣми опустошения¹⁾. Андроникъ скоро се връща отъ М.-Азия и се приготвя срѣщу Александра, като взема придобитото прѣзъ послѣдния походъ, съ изключение на Анхияло²⁾ Александръ минава отново Балкана и на пѣтъ за срѣщу Андроника спира на лагеръ въ Айтосъ (Ἀετός), а сжщеврѣменно послѣдниятъ билъ въ Русокастро (Castello di Russo Castro въ Орбини, р. 469). И двамата не се рѣшили да се биятъ и почватъ прѣговори. Тѣ сж се въртели около въпроса по размѣната на Анхияло съ Ямболъ. Андроникъ искалъ да вземе Анхияло, но Александръ му възразилъ, че той е български градъ, дълго владѣнъ отъ българитѣ и би било неправо да го прѣдаде на византийцитѣ. Андроникъ отговорилъ, че градътъ е взетъ отъ Святослава и че по-рано билъ грѣцки и т. н. Най-послѣ на 17-й Юлий се съгласили и сключили миръ, споредъ който Александръ отстъпва Анхияло и взема Ямболъ съ думитѣ, че „дава злато за медъ“ 1332 г.; ср. Радченко, *op. cit.* и Иречекъ, *Пжт. II.* 780)³⁾.

Тѣй се сключва единъ едnodневенъ и съвсѣмъ неестественъ миръ, въ който най-малко вѣрвали самитѣ му автори. Причинитѣ да отстъпи Александръ Анхияло лежали въ обстоятелството, че войската му въ Айтосъ е била помалобройна отъ тая на Андроника въ Русокастро. Ето защо, още на другия день (18 юлий), когато на Александра пристига нова помощъ, ужъ повикана отъ него срѣщу вуйчо

¹⁾ Niceph. Gregoras I. 457—458. Bulgari scorreno la Tracia e occupano molti luoghi d'Emo. Орбини, р. 460.

²⁾ Cantac. I. 460.

³⁾ Това послѣдното по Григорасъ. Въ Кантакузинъ е казано: „Анхияло струва много повече отъ Ямболъ“. I. 464. Радченко тукъ обръща по-голѣмо внимание на Григоровитѣ думи (ср. религиозн. и литер. движ. въ Болгар. въ Универ. Извѣст. 1898 г.). Анхияло по думитѣ на Анна Комнена е билъ прѣвъзходна крѣпость, а при това и морски градъ, пристанище.